

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 64

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 3 februarie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
51.	— Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.....	2–11
	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
170.	— Decizie privind numirea coordonatorului național al asistenței financiare externe nerambursabile	12
	ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
38.	— Hotărâre pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005	12
	ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
	Hotărârea din 4 martie 2008 în Cauza Licu împotriva României	13–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 40 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 19 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării are rol de sinteză și coordonare în aplicarea Strategiei și Programului de guvernare în domeniul educației, învățământului, cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării.

(3) Sediul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării este în municipiul București, str. General Berthelot nr. 28—30, sectorul 1.

Art. 2. — Ministerul Educației, Cercetării și Inovării conduce sistemul național de educație, învățământ și cercetare, exercitând și atribuțiile stabilite prin legi și prin alte acte normative din sfera sa de activitate.

Art. 3. — Pentru realizarea obiectivelor din domeniile sale de activitate, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării îndeplinește următoarele funcții:

a) de strategie, prin care planifică strategic și asigură elaborarea și implementarea politicilor în domeniul învățământului, tineretului, cercetării, tehnologiei și inovării;

b) de administrare, prin care alocă, monitorizează și evaluează utilizarea resurselor pentru implementarea politicilor în domeniu;

c) de evaluare, coordonare și control al realizării politicilor în domeniul educației, învățământului, tineretului, cercetării, tehnologiei și inovării;

d) de elaborare a cadrului normativ-metodologic, funcțional, operațional și financiar în care se realizează politicile în domeniu;

e) de autoritate de stat, prin care asigură urmărirea și controlul respectării reglementărilor din domeniul său de activitate;

f) de reprezentare, prin care asigură, în numele Guvernului, reprezentarea în organisme și în organizațiile naționale, regionale și internaționale, ca autoritate de stat pentru domeniul său de activitate;

g) de comunicare cu celelalte structuri ale administrației publice centrale și locale și cu societatea civilă;

h) de cooperare internațională, prin care asigură aplicarea acordurilor internaționale în domeniu și promovarea de noi acorduri;

i) de organism intermediar pentru dezvoltarea resurselor umane, precum și pentru cercetare-dezvoltare.

Art. 4. — (1) În domeniul educației și învățământului, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării exercită următoarele atribuții principale:

1. formulează politici și elaborează programe de perspectivă în domeniile educației și învățământului de toate gradele și asigură implementarea lor în unitățile și în instituțiile subordonate sau coordonate;

2. evaluează, coordonează și controlează realizarea politicilor și programelor în domeniu și stabilește sau propune, după caz, măsuri de corectare a lor;

3. controlează și monitorizează aplicarea prevederilor legale cu privire la organizarea și funcționarea unităților și instituțiilor de învățământ particular;

4. elaborează cadrul normativ-metodologic, funcțional, operațional și economico-financiar în care se realizează politicile în domeniu;

5. inițiază, elaborează și promovează proiecte de acte normative în domeniul său de activitate, controlează și monitorizează respectarea reglementărilor din domeniul său de activitate;

6. elaborează metodologii și standarde naționale de evaluare a elevilor, de organizare și funcționare a unităților și instituțiilor de învățământ particular și a sistemului național de învățământ; elaborează criteriile generale de admitere în învățământul superior;

7. aprobă rețeaua de învățământ preuniversitar;

8. propune cifra de școlarizare pentru învățământul preuniversitar și superior de stat;

9. efectuează controale asupra modului în care se asigură protecția socială în învățământ și propune măsuri corespunzătoare Guvernului și autorităților publice locale abilitate;

10. asigură cadrul legal și monitorizează implicarea unităților și instituțiilor de învățământ în procesul de educație continuă a adulților;

11. asigură școlarizarea specializată și asistența psihopedagogică adecvate pentru elevi și tineri cu deficiențe fizice, senzoriale, mintale sau asociate;

12. asigură funcționarea consiliilor și a comisiilor naționale și consultative proprii;

13. coordonează și monitorizează buna desfășurare a activităților extrașcolare, cultural-artistice, sportive și turistice ale elevilor și studenților;

14. comunică și colaborează cu celelalte structuri ale administrației publice centrale și locale și cu societatea civilă în domeniile care vizează conținutul procesului de educație și învățământ și asigură condițiile materiale și financiare de desfășurare a acestui proces;

15. asigură, în numele Guvernului, reprezentarea în organisme și în organizațiile naționale, regionale și internaționale, ca autoritate de stat pentru domeniul său de activitate, și asigură aplicarea acordurilor internaționale în domeniu și promovarea de noi acorduri;

16. asigură armonizarea politicilor elaborate în domeniul învățământului cu cele din legislația externă;

17. participă la programele și proiectele internaționale, comunitare și bilaterale în domeniu;

18. inițiază, prin intermediul centrelor de excelență, programe și proiecte de dezvoltare a învățământului pe plan local și regional și asigură cadrul organizatoric pentru selecționarea și pregătirea adecvată a elevilor cu aptitudini deosebite;

19. coordonează și controlează funcționarea sistemului informatic național pentru învățământ, inclusiv prin cofinanțare; inițiază funcționarea unor rețele de comunicație pe domenii specifice între unitățile și instituțiile de învățământ; aprobă, coordonează, conduce și finanțează direct toate proiectele din domeniul tehnologiei informației și societății informaționale, derulate în cadrul sistemului național de învățământ și cercetare, indiferent de nivelul și valoarea proiectelor;

20. asigură și monitorizează modul de formare și utilizare a resurselor umane, materiale și financiare necesare realizării procesului de învățământ și educație;

21. asigură editarea, tipărirea și difuzarea manualelor și a materialului didactic pentru învățământul preuniversitar;

22. realizează și promovează strategii și tehnici moderne de instruire și educație;

23. stabilește modalități de recunoaștere și de echivalare a diplomelor, a certificatelor și a titlurilor științifice, eliberate în străinătate, pe baza unor norme interne, ținând seama și de înțelegerile și convențiile internaționale la care România este parte;

24. avizează proiectele de acte normative elaborate de ministere și de alte organe ale administrației publice centrale, pentru domeniul său de activitate;

25. asigură managementul asistenței financiare acordate de Uniunea Europeană prin programul sectorial „Dezvoltarea resurselor umane”;

26. asigură recrutarea, selectarea, promovarea, după criteriul competenței, a personalului din cadrul sistemului național de învățământ și cercetare;

27. organizează, coordonează și monitorizează procesul de evaluare și acreditare în domeniul învățământului și cercetării;

28. propune acordarea statutului de utilitate publică asociațiilor și fundațiilor din domeniul său de activitate, în condițiile prevăzute de lege;

29. asigură mijloacele financiare de la bugetul de stat, prin bugetul propriu, pentru derularea programelor și proiectelor din domeniul de activitate, precum și a asistenței sociale a elevilor, studenților și personalului angajat în cadrul sistemului național de învățământ și cercetare;

30. controlează și coordonează activitatea, evaluează sistemul și procedurile de organizare și funcționare, aprobă programul de lucru anual al Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, asigurând gestionarea corespunzătoare a fondurilor comunitare;

31. asigură managementul asistenței financiare acordate de Uniunea Europeană prin programul sectorial „Creșterea competitivității, cercetare-dezvoltare”, în calitate de organism intermediar.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării îndeplinește și alte atribuții prevăzute de Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) În domeniile cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării exercită atribuțiile prin intermediul Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică.

(2) Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică este organ de specialitate al administrației publice centrale și

funcționează în subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, potrivit prevederilor art. 7¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, ajutat de un vicepreședinte cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului educației, cercetării și inovării.

(4) Sediul Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică este în municipiul București, str. D.I. Mendeleev nr. 21—25, sectorul 1.

Art. 6. — Ministerul Educației, Cercetării și Inovării are și următoarele atribuții specifice:

a) fundamentează și elaborează studii și cercetări, analize și prognoze privind problemele elevilor, studenților și tinerilor din instituțiile din subordine ori în coordonare, prin mijloace proprii sau în colaborare cu persoane juridice ori fizice autorizate;

b) colaborează cu structurile de și pentru tineret și/sau studenți, legal constituite;

c) finanțează acțiuni proprii, pe baza programelor aprobate de ministrul educației, cercetării și inovării; sprijină financiar acțiunile structurilor asociative de elevi și studenți, care corespund obiectivelor cuprinse în programele proprii; poate încheia contracte civile, respectiv convenții civile de prestări de servicii, direct sau prin unitățile subordonate, cu persoane juridice ori cu persoane fizice, pentru realizarea unor baze sportive, de agrement, programe și acțiuni privind elevii și studenții și implicarea acestora în viața socială;

d) derulează, direct sau prin instituțiile din subordinea sa, programe de stimulare și recompensare a elevilor și studenților;

e) colaborează cu Ministerul Tineretului și Sportului, direct sau prin organele specializate din subordinea sa.

Art. 7. — Ministerul Educației, Cercetării și Inovării îndeplinește și alte atribuții stabilite prin acte normative.

Art. 8. — (1) În structura organizatorică a Ministerului Educației, Cercetării și Inovării funcționează direcții generale, direcții, servicii și birouri, în conformitate cu prevederile Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Structura organizatorică a Ministerului Educației, Cercetării și Inovării este prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul acesteia, prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, pot fi organizate servicii, birouri și colective de lucru, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobate pentru minister.

(3) În fiecare județ și în municipiul București sunt organizate, ca servicii publice deconcentrate ale Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, inspectorate școlare cu structură aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(4) Inspectorii școlari generali au calitatea de ordonator secundar de credite.

(5) Inspectoratele școlare județene, respectiv al municipiului București au în subordine unități de învățământ preuniversitar, unități conexe, unități pentru activitatea extrașcolară și cluburi sportive școlare.

(6) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate constitui și alte structuri organizatorice necesare în vederea realizării reformei învățământului și cercetării, în conformitate cu

Programul de guvernare, cu obligațiile asumate prin acorduri cu organismele internaționale și prin programele pentru integrare europeană, în condițiile legii.

Art. 9. — (1) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării este sprijinit de organisme de nivel național în domeniul învățământului și cercetării — consilii și comisii consultative, prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Componenta organismelor de nivel național prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(3) Atribuțiile organismelor de nivel național, finanțate de la bugetul de stat, sunt stabilite prin regulamente de organizare și funcționare, aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, conform reglementărilor legale.

(4) Organismele de nivel național pot avea câte un secretariat propriu, format de regulă din 1—5 persoane, care ajută la elaborarea lucrărilor, și pot folosi în activitatea lor un corp de experți remunerat din fondurile programelor naționale sau internaționale de dezvoltare a învățământului și cercetării și/sau din fonduri bugetare ori venituri proprii, potrivit legii.

(5) Activitatea organismelor de nivel național este coordonată de ministrul educației, cercetării și inovării sau de un secretar de stat, cu excepția Consiliului Național al Rectorilor, care este autonom, și, respectiv, a Consiliului Național pentru Politica Științei și Tehnologiei, care este coordonat de primul-ministru.

(6) Membrii organismelor de nivel național, precum și alți specialiști colaboratori ai acestora, din afara Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, pot fi remunerați în condițiile legii.

Art. 10. — (1) Conducerea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării se exercită de către ministrul educației, cercetării și inovării, care are calitatea de ordonator principal de credite.

(2) Ministrul educației, cercetării și inovării este ajutat în activitatea sa de 4 secretari de stat, precum și de președintele și vicepreședintele Autorității Naționale de Cercetare Științifică, numiți în condițiile legii.

(3) Ministrul educației, cercetării și inovării reprezintă Ministerul Educației, Cercetării și Inovării în raporturile cu celelalte autorități publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate, precum și în justiție.

(4) Ministrul educației, cercetării și inovării răspunde de întreaga activitate a Ministerului Educației, Cercetării și Inovării în fața Guvernului, iar în calitate de membru al Guvernului, în fața Parlamentului.

(5) Ministrul educației, cercetării și inovării îndeplinește, în domeniul de activitate al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, atribuțiile generale prevăzute la art. 53 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte atribuții specifice, stabilite prin actele normative în vigoare.

(6) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, ministrul educației, cercetării și inovării emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(7) Ministrul educației, cercetării și inovării poate delega prin ordin unele dintre atribuțiile sale secretarilor de stat, secretarului general și altor persoane din cadrul ministerului.

Art. 11. — (1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării are un secretar general ajutat de un secretar general adjunct pentru educație, înalți funcționari publici, numiți în condițiile legii.

(2) Secretarul general și secretarul general adjunct pentru educație asigură stabilitatea funcționării Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale dintre structurile ministerului.

(3) Secretarul general și secretarul general adjunct pentru educație îndeplinesc atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 49 alin. (2) și la art. 50 alin. (1) din Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Secretarul general și secretarul general adjunct pentru educație îndeplinesc și alte atribuții stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării sau prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a ministerului, aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

Art. 12. — (1) Numărul maxim de posturi pentru Ministerul Educației, Cercetării și Inovării este de 460, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.

(2) Structura organizatorică pe compartimente, precum și atribuțiile și sarcinile aparatului propriu al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(3) Atribuțiile și sarcinile secretarilor de stat sunt stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(4) În cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și al unităților subordonate se pot înființa unități de management pentru implementarea proiectelor cu finanțare nerambursabilă, conduse de către un director, conform legislației în vigoare, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat pentru instituțiile finanțate integral de la bugetul de stat.

(5) Structura organizatorică, numărul de posturi și regulamentul de organizare și funcționare ale unităților de management se stabilesc prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(6) Ministrul educației, cercetării și inovării numește personalul unităților de management, în condițiile legii, și stabilește competențele directorului.

Art. 13. — Personalul care trece din instituțiile și unitățile de învățământ sau de cercetare în aparatul propriu al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării ori în serviciile publice subordonate ale acestuia beneficiază de rezervarea postului didactic sau de cercetare la instituția ori la unitatea de la care provine.

Art. 14. — (1) Instituțiile și unitățile care funcționează în subordinea sau în coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, exceptând unitățile de cercetare științifică și unitățile care funcționează în subordinea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, sunt prevăzute în anexa nr. 3.

(2) Cluburile sportive studențești care funcționează în subordinea directă a Ministerului Educației, Cercetării și Inovării sunt prevăzute în anexa nr. 4.

(3) Instituțiile și unitățile de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare care funcționează în subordinea directă a Ministerului Educației, Cercetării și Inovării sunt prevăzute în anexa nr. 5.

(4) Structura organizatorică a instituțiilor și unităților din subordinea sau din coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, cu excepția celor de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare, este aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(5) Normativele de personal și criteriile de constituire a compartimentelor pentru unitățile și instituțiile publice subordonate, finanțate de la bugetul de stat, precum și atribuțiile acestora sunt stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, potrivit Legii nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, precum și celorlalte dispoziții legale în vigoare.

Art. 15. — (1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării asigură, prin intermediul Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, prevăzută în anexa nr. 6, pe de o parte, elaborarea, aplicarea, monitorizarea și evaluarea politicilor în domeniul cercetării-dezvoltării și inovării, iar pe de altă parte, coordonează elaborarea, aplicarea, monitorizarea și evaluarea politicilor pentru lărgirea patrimoniului național și internațional de cercetare, tehnologie și inovare, dezvoltarea economică durabilă, accesul rezultatelor cercetării și tehnologiilor dezvoltate pe piața internă și internațională, realizarea societății informaționale, satisfacerea nevoilor cetățeanului și creșterea calității vieții acestuia.

(2) Organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică și structura organizatorică, precum și instituțiile și unitățile aflate în subordinea sau în coordonarea acestuia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 16. — (1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării va utiliza un parc auto propriu atât pentru aparatul central, cât și pentru programele/proiectele cu finanțare internațională și pentru instituțiile și unitățile subordonate, potrivit legii, precum și autovehicule destinate deplasărilor în teritoriu pentru monitorizare și inspecție, potrivit anexei nr. 7.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării va prelua, în condițiile negociate în acorduri, parcul auto aflat în prezent în dotarea structurilor de reformă care aplică programele educaționale sprijinite prin împrumuturi externe, precum și autovehicule cedate în condiții legale de către instituții sau autorități publice, regii autonome, societăți cu capital majoritar de stat.

Art. 17. — (1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate închiria spații, în condițiile legii.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate închiria unor operatori economici, asociații ori fundații sau poate da în folosință gratuită altor instituții de utilitate publică spații situate în imobile proprietate publică sau privată a statului, aflate în proprietatea sa, în care își desfășoară activitatea ori pe care le administrează, în condițiile legii.

(3) Chiriile stabilite și încasate ca urmare a închirierii spațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se virează integral la bugetul de stat.

Art. 18. — Din taxele de la studenții și cursanții străini, încasate în baza art. 92 alin. (4) din Legea nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se constituie un fond la dispoziția ministrului educației, cercetării și inovării, pentru situații speciale și neprevăzute, având un quantum de cel puțin 5% din încasările în valută.

Art. 19. — (1) Inspectoratele școlare județene, respectiv al municipiului București asigură activitatea de distribuire a manualelor școlare către unitățile de învățământ din subordine, ca activitate organizată pe lângă acestea, finanțată din venituri proprii.

(2) Veniturile înregistrate din activitatea prevăzută la alin. (1) vor fi obținute de la operatorii economici care și-au asumat obligația de a edita, tipări și difuza manualele școlare sau vor fi virate direct de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în cazul în care prin contractul cu acești operatori economici s-au prevăzut reținerea și virarea de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării a sumelor aferente difuzării manualelor școlare de la inspectoratele școlare la unitățile de învățământ.

(3) Cheltuielile curente și de capital aferente activității prevăzute la alin. (1) se suportă din veniturile prevăzute la alin. (2).

(4) Disponibilitățile existente în cont la finele anului se reportează și se utilizează în anul următor pentru destinațiile prevăzute la alin. (3).

Art. 20. — (1) Agenția de Administrare a Rețelei Naționale de Informatică pentru Educație și Cercetare trece din subordinea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică în subordinea Ministerului Educației Cercetării și Inovării.

(2) Alineatul (3) al articolului 5 din Hotărârea Guvernului nr. 1.609/2008 privind înființarea Agenției de Administrare a Rețelei Naționale de Informatică pentru Educație și Cercetare prin reorganizarea Oficiului pentru Administrare și Operare al Infrastructurii de Comunicații de Date „Roedunet”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 16 decembrie 2008, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Numirea directorului general al Agenției se face prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, pe baza rezultatelor concursului organizat în condițiile legii. Directorul general al Agenției numește directorul tehnic și șefii unităților fără personalitate juridică, în condițiile legii.”

(3) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă numărul curent 9 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.449/2005 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.101 din 7 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

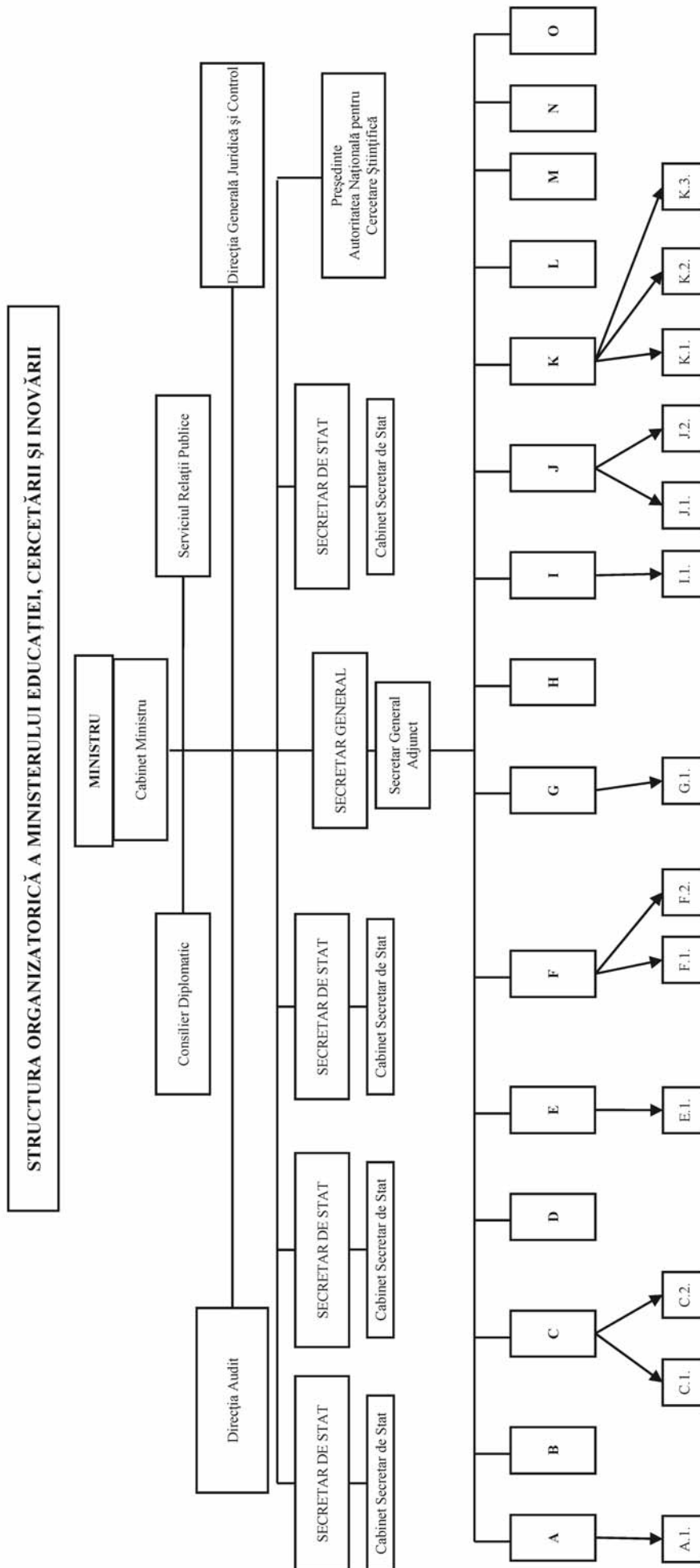
Art. 21. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 22. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 25 aprilie 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul educației, cercetării și inovării,
Ecaterina Andronescu
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

Numărul maxim de posturi: 460, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.

A. Direcția Generală Învățământ Superior

A.1. Direcția Strategii de Finanțare Instituțională

B. Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor

C. Direcția Generală Educație Timpurie, Școli, Performanță și Programe

C.1. Direcția Evaluare Inspecție Școlară

C.2. Direcția Monitorizarea și Modernizarea Rețelei Școlare

D. Direcția Acreditarea, Evaluarea și Performanța în Cariera Didactică

E.1. Direcția Strategii pentru Dezvoltare în Cariera Didactică și Învățare pe Tot Parcursul Vieții

F. Direcția Generală Învățământ în Limbile Minorităților și Relația cu Parlamentul

F.1. Direcția Politici pentru Minorități

F.2. Direcția Relația cu Parlamentul

G. Direcția Generală Strategii privind Corelarea Sistemului de Învățământ cu Piața Muncii

G.1. Direcția Relația cu Partenerii Sociali - Sindicate, Părinți, Patronate, ONG-uri

H. Direcția Studenți Internaționali

I. Direcția Generală Afaceri Europene și Relații Internaționale

I.1. Direcția Afaceri Europene

J.1. Direcția Buget - Finanțe

J.2. Direcția Patrimoniu și Investiții

K. Direcția Generală Informaticizare și Resurse

K.1. Direcția Informaticizare și Resurse Umane

K.2. Direcția Logistică

K.3. Direcția Bibliotecă

L. Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă

M. Unitatea de Management al Proiectelor pentru Modernizarea Rețelei Școlare și Universitare

N. OI POSDRU – Funcționează la nivel de Direcție Generală

O. Unitatea de Management al Proiectelor Finanțate din Fonduri Structurale

**CONSILII ȘI COMISII CONSULTATIVE
ale Ministerului Educației, Cercetării și Inovării**

Nr. crt.	Denumirea consiliului/comisiei consultativ/consultative	Sursa de finanțare
I.	Consiliul Național pentru Reformă a Învățământului	Bugetul de stat
II.	Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare	Bugetul de stat
III.	Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior	Bugetul de stat
IV.	Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar de Stat	Bugetul de stat
V.	Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior	Bugetul de stat
VI.	Consiliul Național al Bibliotecilor	Venituri proprii
VII.	Consiliul Național al Rectorilor	Venituri proprii

**INSTITUȚIILE ȘI UNITĂȚILE
care funcționează în subordinea sau în coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării,
exceptând unitățile de cercetare științifică și unitățile care funcționează în subordinea
Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică**

A. Instituții de învățământ și alte unități subordonate sau în coordonare

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
I.	Inspectorate școlare județene și Inspectoratul Școlar al Municipiului București — servicii publice deconcentrate ale Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, în a căror subordine funcționează unitățile conexe, unități pentru activitatea extrașcolară și cluburi sportive școlare	Bugetul de stat
II.	Instituții de învățământ superior de stat:	
1.	Universitatea „Politehnica” din București	Venituri proprii
2.	Universitatea Tehnică de Construcții București	Venituri proprii
3.	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București	Venituri proprii
4.	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București	Venituri proprii
5.	Universitatea din București	Venituri proprii
6.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București	Venituri proprii
7.	Academia de Studii Economice din București	Venituri proprii
8.	Universitatea Națională de Muzică din București	Venituri proprii
9.	Universitatea de Arte din București	Venituri proprii
10.	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „Ion Luca Caragiale” din București	Venituri proprii
11.	Academia Națională de Educație Fizică și Sport din București	Venituri proprii
12.	Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București	Venituri proprii
13.	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia	Venituri proprii
14.	Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad	Venituri proprii
15.	Universitatea din Bacău	Venituri proprii
16.	Universitatea de Nord din Baia Mare	Venituri proprii
17.	Universitatea „Transilvania” din Brașov	Venituri proprii
18.	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca	Venituri proprii
19.	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca	Venituri proprii
20.	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca	Venituri proprii

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
21.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca	Venituri proprii
22.	Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca	Venituri proprii
23.	Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca	Venituri proprii
24.	Universitatea „Ovidius” din Constanța	Venituri proprii
25.	Universitatea Maritimă din Constanța	Venituri proprii
26.	Universitatea din Craiova	Venituri proprii
27.	Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova	Venituri proprii
28.	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați	Venituri proprii
29.	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași	Venituri proprii
30.	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași	Venituri proprii
31.	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași	Venituri proprii
32.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași	Venituri proprii
33.	Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași	Venituri proprii
34.	Universitatea din Oradea	Venituri proprii
35.	Universitatea din Petroșani	Venituri proprii
36.	Universitatea din Pitești	Venituri proprii
37.	Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești	Venituri proprii
38.	Universitatea „Eftimie Murgu” din Reșița	Venituri proprii
39.	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu	Venituri proprii
40.	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava	Venituri proprii
41.	Universitatea „Valahia” din Târgoviște	Venituri proprii
42.	Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu	Venituri proprii
43.	Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș	Venituri proprii
44.	Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș	Venituri proprii
45.	Universitatea de Artă Teatrală din Târgu Mureș	Venituri proprii
46.	Universitatea „Politehnica” din Timișoara	Venituri proprii
47.	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara	Venituri proprii
48.	Universitatea de Vest din Timișoara	Venituri proprii
49.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara	Venituri proprii
III.	Biblioteci centrale universitare și pedagogice:	
1.	Biblioteca Centrală Universitară din București	Bugetul de stat
2.	Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” din Iași	Bugetul de stat
3.	Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” din Cluj-Napoca	Bugetul de stat
4.	Biblioteca Centrală Universitară „Eugen Todoran” din Timișoara	Bugetul de stat
5.	Biblioteca Pedagogică Națională „I.C. Petrescu” din București	Bugetul de stat
IV.	Comisia Națională a României pentru UNESCO	Bugetul de stat
V.	Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare	Bugetul de stat

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
VI.	Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar	Bugetul de stat
VII.	Agencia Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale	Bugetul de stat
VIII.	Centrul Național pentru Burse de Studii în Străinătate	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
IX.	Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
X.	Federația Sportului Școlar și Universitar	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XI.	Centrul Național de Formare a Personalului din Învățământul Preuniversitar	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XII.	Centrul pentru Formarea Continuă în Limba Germană (Mediaș)	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XIII.	Agencia Națională pentru Calificările din Învățământul Superior și Parteneriat cu Mediul Economic și Social - ACPART	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XIV.	Secretariatul Național Român al Rețelei Universităților de la Marea Neagră	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XV.	Agencia Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar	Venituri proprii
XVI.	Corul Național de Cameră „Madrigal”	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XVII.	Agencia de Administrare a Rețelei Naționale de Informatică pentru Educație și Cercetare	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat

B. Alte unități aflate în subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării

XVIII. Casele universitarilor

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
1.	Casa Universitarilor din București	Venituri proprii
2.	Casa Universitarilor din Cluj-Napoca	Venituri proprii
3.	Casa Universitarilor din Iași	Venituri proprii
4.	Casa Universitarilor din Brașov	Venituri proprii
5.	Casa Universitarilor din Craiova	Venituri proprii

C. Alte unități aflate în coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării

Denumirea unității	Sursa de finanțare
Regia Autonomă „Editura Didactică și Pedagogică”	Venituri proprii

ANEXA Nr. 4

CLUBURI SPORTIVE STUDENȚEȘTI
care funcționează în subordinea directă a Ministerului Educației, Cercetării și Inovării

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
1.	Clubul „Sportul Studentesc” din București	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
2.	Clubul Sportiv „Academia Națională de Educație Fizică și Sport” din București	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
3.	Clubul Sportiv „Universitatea” din Timișoara	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
4.	Clubul Sportiv „Universitatea” din Cluj-Napoca	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
5.	Clubul Sportiv „Universitatea” din Craiova	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
6.	Clubul Sportiv „Universitatea” din Galați	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
7.	Clubul Sportiv „Universitatea” din Brașov	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
8.	Clubul Sportiv „Politehnica” din Iași	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
9.	Clubul Sportiv „Știința” din Bacău	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
10.	Clubul Sportiv „Știința” din Petroșani	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
11.	Clubul Sportiv „Știința” din Constanța	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
12.	Clubul Sportiv „Știința” din Baia Mare	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
13.	Clubul Sportiv Universitar din Sibiu	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
14.	Clubul Sportiv Universitar din Ploiești	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
15.	Clubul Sportiv Universitar din Târgu Mureș	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
16.	Clubul Sportiv Universitar din Oradea	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
17.	Clubul Sportiv Universitar din Pitești	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
18.	Clubul Sportiv Studentesc „Medicina” din Timișoara	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
19.	Clubul Sportiv Universitar din Suceava	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
20.	Clubul Sportiv Universitar din Reșița	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
21.	Clubul Sportiv Universitar din Târgoviște	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
22.	Clubul Sportiv Universitar din Arad	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
23.	Clubul Sportiv Universitar din Alba Iulia	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat

**INSTITUȚIILE ȘI UNITĂȚILE
de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare care funcționează în subordinea directă a Ministerului
Educației, Cercetării și Inovării**

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
1.	Institutul de Științe ale Educației	Bugetul de stat
2.	Centrul European UNESCO pentru Învățământul Superior (CEPES)	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
3.	Institutul Limbii Române	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
4.	Centrul de Cercetări Biologice din Jibou	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat

NOTĂ:

1. Numărul maxim de posturi pentru unitățile și activitățile din subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, finanțate integral de la bugetul de stat, este de 10.486.

2. Numărul maxim de posturi pentru unitățile din structura Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, este de 4.844.

**ORGANE DE SPECIALITATE
ale administrației publice centrale de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare care funcționează în
subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării**

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
1.	Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică	Bugetul de stat

NOTĂ:

Numărul maxim de posturi pentru unitățile din subordinea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, este de 45.

**PARCUL AUTO
al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării pentru activități specifice**

Nr. crt.	Activitatea	Tipul mijlocului de transport	Numărul maxim — bucăți —	Consumul maxim de carburanți/autovehicul — litri/lună —
1.	Proiectul privind învățământul rural	— autoturism pentru unitatea centrală	2	450
		— autoturism de teren	3	450
		— laborator didactic mobil pentru fiecare inspectorat școlar	41	450
2.	Proiectul privind reabilitarea infrastructurii școlare	— autoturism pentru unitatea centrală	2	450
		— autoturism pentru unitatea teritorială	7	450
3.	Monitorizare și inspecție	— autoturism	10	450
		— microbuz	3	450
4.	Programul PHARE RO0104.02 „Accesul la educație al grupurilor dezavantajate, cu focalizare pe romi”	— autoturism	1	450
		— microbuz	1	450
5.	OI POS DRU	— autoturism pentru unitatea centrală	2	450
		— autoturism pentru unitatea teritorială	8	450

NOTĂ:

Cheltuielile cu exploatarea, carburanții, întreținerea și asigurările autovehiculelor utilizate în cadrul programelor/proiectelor cu finanțare internațională se suportă din costurile operaționale ale programelor/proiectelor respective.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

privind numirea coordonatorului național al asistenței financiare externe nerambursabile

Având în vedere prevederile:

— Hotărârii Guvernului nr. 1.011/1999 pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Comisia Europeană privind înființarea Oficiului de Plăți și Contractare PHARE (O.P.C.P.), semnat la București la 16 iulie 1998, și a Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Comisia Europeană privind înființarea Fondului Național, semnat la Bruxelles la 20 octombrie 1998, cu modificările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, potrivit cărora Ministerul Finanțelor Publice preia activitatea și structurile specializate pe domeniul finanțelor de la fostul Minister al Economiei și Finanțelor,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan Alexandru Drăgoi, secretar de stat în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, se numește în funcția de coordonator național al asistenței financiare externe nerambursabile.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Răzvan Alexandru Cotovelea, director general adjunct în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, se numește în funcția de coordonator național adjunct al asistenței financiare externe nerambursabile.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Cătălin Ovidiu Baba

București, 2 februarie 2009.

Nr. 170.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005

În temeiul prevederilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 139 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387 din 22 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 99, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(6) Cauzele trimise spre rejudecare după desființare/casare revin la completul inițial investit. Dispozițiile art. 98 se aplică în mod corespunzător în situația existenței unui caz de incompatibilitate.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Virgil Viorel Andreieș**

București, 15 ianuarie 2009.

Nr. 38.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA

din 4 martie 2008

în Cauza Licu împotriva României

(Cererea nr. 35.077/02)

În Cauza Licu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: Josep Casadevall, președinte, Corneliu Bîrsan, Boštjan M. Zupančič, Alvin Gyulumyan, Egbert Myjer, Ineta Ziemele, Luis López Guerra, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 12 februarie 2008,
pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 35.077/02) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, domnul Traian Licu (*reclamantul*), a sesizat Curtea la data de 27 august 2002 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamantul, căruia i s-a acordat asistență judiciară din oficiu, este reprezentat de domnul Liviu Căpraru, avocat din București. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, domnul Răzvan-Horațiu Radu, de la Ministerul Afacerilor Externe.

3. Reclamantul susține că anularea unei decizii definitive pronunțate în favoarea sa a încălcat principiul securității raporturilor juridice și dreptul la respectarea bunurilor.

4. La data de 23 mai 2005, Curtea a hotărât să comunice cererea Guvernului. La data de 20 februarie 2007, invocând prevederile art. 29 § 3 din Convenție, aceasta a hotărât să analizeze în același timp admisibilitatea și temeinicia cauzei.

ÎN FAPT

5. Reclamantul s-a născut în anul 1953 și locuiește în București.

6. În timpul regimului comunist, statul a implementat un vast program de construire de locuințe destinate spre a fi închiriate salariaților din cadrul întreprinderilor de stat. Administrarea lor a fost încredințată întreprinderilor de stat specializate, acționând sub autoritatea primăriilor. Condițiile de atribuire a acestor locuințe erau stabilite prin Legea nr. 5/1973. În fiecare întreprindere, un comitet sindical analiza cererile salariaților și întocmea o listă de prioritate. Ulterior se încheia contractul de închiriere cu întreprinderile ce administrau aceste locuințe. Legea nr. 5/1973 a fost abrogată în anul 1996.

7. Prin Decizia din data de 18 decembrie 1990, Primăria Sectorului 3 București (*Primăria*) a atribuit Institutului Național de Cercetare „ICSITMU—Titan” mai multe apartamente într-un imobil în curs de construcție, în vederea închirierii lor către salariații acestui institut.

8. La data de 8 februarie 1991, institutul i-a atribuit reclamantului unul dintre aceste apartamente, el figurând pe primul loc pe lista salariaților care au solicitat o locuință.

9. Reclamantul a prezentat întreprinderii care administra apartamentul documentele necesare pentru încheierea contractului de închiriere. Totuși, semnarea contractului a fost amânată în așteptarea finalizării lucrărilor.

10. La puțin timp după finalizarea lucrărilor, prin Adresa din data de 21 iulie 1994, Primăria l-a informat pe reclamant că a revocat atribuirea mai multor apartamente, printre care și al său, către institutul „ICSITMU—Titan”.

11. La data de 25 iulie 1994, Primăria a atribuit acest apartament uzinei „Faur”. A doua zi, aceasta i l-a atribuit lui S.I., unul dintre salariații săi. La o dată neprecizată, întreprinderea care administra apartamentul a încheiat cu S.I. un contract de închiriere.

12. La data de 5 septembrie 1994, Primăria București le-a vândut apartamentul lui S.I. și soției sale, care l-au închiriat unei societăți comerciale.

13. Printr-o acțiune introdusă la 25 august 1994 împotriva Primăriei, reclamantul a solicitat anularea atribuirii apartamentului către S.I. El a arătat că prima atribuire a dat naștere în patrimoniul său unor drepturi cu caracter civil. Prin urmare, acesta considera că apartamentul intrase în circuitul civil și că Primăria nu mai putea să revoce această atribuire printr-un act administrativ.

14. Primul termen de judecată în fața Judecătoriei Sectorului 3 București a avut loc la data de 30 iunie 1995. La 19 ianuarie 1998, reclamantul a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului, precum și introducerea în cauză a lui S.I. și a soției lui (denumiți în continuare *soții S.*).

15. Prin Sentința din data de 18 iunie 1999, instanța a respins acțiunea, considerând că, în lipsa unui contract de închiriere, prima atribuire nu produsese efecte civile. Judecătoria a statuat că Primăria a procedat legal cu privire la revocarea unui act administrativ și a confirmat vânzarea apartamentului.

16. Prin Decizia din data de 23 mai 2000 a Tribunalului București, apelul reclamantului a fost admis. Instanța a anulat atribuirea și vânzarea apartamentului către S.I., considerând că: „Odată depusă repartitia la ICRAL Vitan și luarea în evidență a acestei repartitii, se presupune că între părți s-a încheiat contractul de locațiune în plan volitiv. Ca atare, apelantul reclamant a dobândit dreptul de folosință a spațiului, iar statul un drept de încasare a chiriei (...).

Chiar dacă contractul de închiriere nu a fost încheiat în formă scrisă și nu din vina apelantului reclamant, ci pentru că blocul nu era finalizat, părțile au dobândit drepturi proprii, nicio parte neputând revoca oferta. (...)

În aceste condiții, statul a încălcat dreptul de folosință al cărui titular era apelantul reclamant, așa încât repartitia emisă intimatului pârât S.I. are caracter nelegal, nelicite și abuziv.

Se are în vedere și faptul că intimatul pârât era exclus de la dreptul de a primi un spațiu din fondul locativ de stat conform

Legii nr. 5/1973 și Decretului nr. 5/1975, acesta deținând în proprietate o altă construcție (...).

Cum repartitia este nulă, având o cauză falsă și nelicită, conform art. 968 din Codul civil, ea nu putea produce efecte juridice.

Ca atare, fiind încheiat în baza unui act nul, și contractul de vânzare-cumpărare subsecvent este nul.”

17. Primăria și soții S. au formulat recurs împotriva acestei decizii.

18. Prin Decizia definitivă din data de 22 martie 2001, Curtea de Apel București a anulat recursul Primăriei ca fiind nemotivat și l-a respins ca neîntemeiat pe cel al soților S., în următoarele condiții:

„Există însă și situații de excepție, când actul administrativ nu mai poate fi revocat, ca urmare a dispozițiilor exprese ale legii ori a naturii drepturilor și obligațiilor care s-au născut în urma actului administrativ. (...)

Actul de repartitie inițial poate fi calificat ca un act administrativ care a dat naștere la contracte civile (în sensul larg al termenului), ceea ce înseamnă că acesta a dobândit caracter irevocabil.

Întocmirea în formă scrisă a contractului de închiriere (...) nu s-a putut realiza pentru simplul fapt că blocul nu era finalizat.

Cu toate acestea, la momentul depunerii repartitiei la ICRAI Vitan, odată cu luarea în evidență a acestei repartitii, între reclamantul Licu Traian, pe de o parte, și ICRAI Vitan, de cealaltă parte, s-a încheiat (în plan volitiv) contractul de locațiune care dă naștere la drepturi și obligații pentru fiecare parte. (...)

Existența Legii nr. 5/1973, care prevedea expres modalitatea de închiriere a spațiului locativ, precum și condițiile stabilirii și plății chiriei, a făcut ca actul administrativ emis inițial să producă efecte specifice dreptului civil și să capete astfel caracterul irevocabilității.

În aceste condiții, repartitia emisă ulterior în favoarea recurenților-pârâți nu-și mai poate produce efectele.

Drept consecință, contractul de vânzare-cumpărare (...) este supus sancțiunii nulității.”

19. La o dată neprecizată, la cererea soților S., procurorul general a formulat în fața Curții Supreme de Justiție un recurs în anulare împotriva celor două decizii menționate mai sus. Acesta susținea, pe de o parte, că reclamantul a introdus tardiv acțiunea în anularea contractului de vânzare-cumpărare în fața Judecătoria Sectorului 3 București și, pe de altă parte, că în lipsa semnării unui contract de închiriere, atribuirea apartamentului în favoarea reclamantului rămânea un act administrativ care, prin faptul că nu a generat drepturi și obligații civile, era susceptibil de a fi revocat.

20. Prin Decizia din data de 30 aprilie 2002, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul în anulare, a infirmat deciziile din 23 mai 2000 și 22 martie 2001 și, pe fond, a confirmat Sentința din 18 iunie 1999 pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București.

21. Curtea Supremă de Justiție a statuat că cererea de anulare a contractului de vânzare-cumpărare era inadmisibilă, deoarece reclamantul ar fi trebuit să o formuleze cel mai târziu în cadrul primului termen de judecată în fața Judecătoria Sectorului 3 București.

22. În ceea ce privește revocarea ordinului de atribuire, Curtea Supremă de Justiție a apreciat că aceasta a fost legală din următoarele motive:

„(...) Ordinul de repartitie este un act de drept administrativ (...) individual, unilateral și obligatoriu (...).

Revocarea (retractarea) actelor administrative de autoritate se poate face pentru motive de nelegalitate sau oportunitate numai până când acest act intră în circuitul civil (deci iese din sfera drepturilor administrative).

Actul administrativ, deci ordinul de repartitie 612 din 8 februarie 1991, nu a ieșit niciodată din sfera raporturilor de drept administrativ.

Instanțele de casare au reținut greșit încheierea unui contract de închiriere «în plan volitiv», întrucât raporturile de închiriere și ocupare a locuinței de către chiriași se nasc numai în momentul în care se încheie contractul de închiriere în formă scrisă (dispozițiile Legii nr. 5/1973 sub imperiul căreia a început raportul juridic, cât și ale Legii nr. 112/1996 precizând acest lucru).

În consecință, în mod greșit au apreciat instanțele de apel și de recurs că emiterea unei noi repartitii pentru apartament este nulă de drept.

În cazul în speță, singurul organ care putea să decidă asupra menținerii dispozițiilor de repartizare emise sau să le revoce era Primăria Sectorului 3, întrucât repartitia nu intrase în circuitul civil.

Primăria Sectorului 3, constatând, în momentul finalizării construcției, că parțial dispozițiile de repartizare nu mai sunt oportune, le-a revocat.

În concluzie, revocarea repartitiei inițiale atribuite reclamantului s-a efectuat în mod legal, întrucât aceasta nu intrase în circuitul civil.”

23. La data de 10 iulie 2002, S.I. și soția sa au vândut apartamentul în cauză unui terț.

ÎN DREPT

I. Asupra pretinsei încălcări a art. 6 § 1 din Convenție

24. Reclamantul susține că a avut loc o încălcare a dreptului său la un proces echitabil din cauza anulării de către Curtea Supremă de Justiție a Deciziei definitive pronunțate de Curtea de Apel București la data de 22 martie 2001. El invocă art. 6 § 1 din Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) a cauzei sale, de către o instanță (...) care va hotărî (...) asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...).”

A. Asupra admisibilității

25. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, Curtea observă că nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, acesta trebuie declarat admisibil.

B. Asupra fondului

26. Făcând trimitere la cauza *Brumărescu*, Guvernul admite că, în conformitate cu o jurisprudență constantă a Curții, admiterea unei căi extraordinare de atac ce supune unei noi judecăți o decizie definitivă printr-o procedură de reexaminare este considerată o încălcare a principiului securității raporturilor juridice (*Brumărescu împotriva României*, [MC], nr. 28.342/95, § 62, CEDO 1999-VII).

27. Totuși, Guvernul subliniază că, în speță, spre deosebire de cauza menționată mai sus, recursul în anulare a fost introdus în termenul legal de un an de la data deciziei atacate, nefiind expresia unei puteri discreționare a procurorului general de acțiune fără limită în timp. În plus, Guvernul invocă și cauza *Ryabykh* și arată că motivele pe care s-a întemeiat recursul în

anulare fac parte din motivele excepționale ce pot justifica anularea unei decizii ce a dobândit autoritate de lucru judecat (*Ryabykh împotriva Rusiei*, nr. 52.854/99, § 52, CEDO 2003-IX). Astfel, o pretinsă eroare de drept cu privire la interpretarea prevederilor legale ce reglementează materia contractelor de închiriere ar justifica anularea deciziei Curții de Apel București.

28. În fine, Guvernul consideră că reclamantul a putut să își expună argumentele în fața Curții Supreme de Justiție în cadrul unei proceduri ce respectă cerințele art. 6 § 1 din Convenție.

29. Reclamantul contestă argumentele Guvernului și susține în continuare că anularea Deciziei definitive din 22 martie 2001 a încălcat principiul securității raporturilor juridice.

30. Curtea reamintește că unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată de către instanțe în mod definitiv unui litigiu să nu mai poată fi supusă unei noi judecăți (*Brumărescu*, citată anterior, § 61). În baza acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu singurul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Reexaminarea nu trebuie să devină un apel deghizat, iar simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra problematicii respective nu este un motiv suficient pentru a rejudeca o cauză (*Ryabykh*, citată anterior, § 52).

31. În speță, Curtea constată că se regăsesc aceleași elemente ca cele care au determinat-o, de exemplu, în cauza *S.C. Mașinexportimport Industrial Group S.A.*, să constate încălcarea principiului securității raporturilor juridice și, prin urmare, încălcarea art. 6 § 1 din Convenție, și anume intervenția într-un litigiu civil a procurorului general, care nu era parte în procedură, și rejudecarea unei hotărâri definitive ce a dobândit autoritate de lucru judecat (*S.C. Mașinexportimport Industrial Group S.A. împotriva României*, nr. 22.687/03, § 36, 1 decembrie 2005).

Curtea nu a distins niciun element care ar putea să o determine să se îndepărteze de la această jurisprudență.

32. Aceste elemente îi sunt suficiente Curții pentru a constata că anularea de către Curtea Supremă de Justiție a Deciziei definitive din data de 22 martie 2001 a încălcat principiul securității raporturilor juridice, aducând astfel atingere dreptului reclamantului la un proces echitabil.

Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție.

II. **Asupra pretinsei încălcări a art. 1 din Protocolul nr. 1**

33. Reclamantul se plânge de o încălcare a dreptului la respectarea bunurilor sale, având în vedere că decizia Curții Supreme de Justiție l-a lipsit de posibilitatea de a se folosi de apartamentul ce îi fusese atribuit în anul 1991. Acesta invocă art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor.”

A. **Asupra admisibilității**

34. Guvernul susține că acest capăt de cerere este incompatibil *ratione materiae* cu prevederile art. 1 din Protocolul

nr. 1 la Convenție, cu motivarea că un contract de închiriere de locuință nu face din titularul său proprietarul unui „bun” protejat prin articolul menționat mai sus. Prin urmare, Guvernul afirmă că reclamantul nu era titular nici al unui bun, nici al unei creanțe față de stat, în virtutea căreia ar fi putut pretinde că are cel puțin o „speranță legitimă” de a obține exercitarea efectivă a unui drept de proprietate.

35. Reclamantul se opune argumentelor Guvernului.

36. Curtea reamintește că dreptul la un contract de închiriere, recunoscut printr-o hotărâre judecătorească definitivă, reprezintă o creanță suficient de bine stabilită pentru a constitui un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 [vezi *Tétéryny împotriva Rusiei*, nr. 11.931/03, § 50, 30 iunie 2005, și *Malinovski împotriva Rusiei*, nr. 41.302/02, § 46, CEDO 2005—... (extrase)].

37. În speță, Curtea observă că prin Decizia definitivă din 22 martie 2001 Curtea de Apel București a confirmat existența unui contract de închiriere încheiat în urma exprimării consimțământului părților. Acest contract de închiriere constituia așadar o creanță în baza căreia reclamantul putea pretinde că are cel puțin o „speranță legitimă” de a obține exercitarea unui drept de natură patrimonială, ce se încadrează în noțiunea de „bunuri” conținută în art. 1 din Protocolul nr. 1.

38. Rezultă că excepția preliminară a Guvernului trebuie respinsă.

39. În continuare, Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, aceasta observă că nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, îl declară admisibil.

B. **Asupra fondului**

40. Guvernul susține că ingerința în dreptul reclamantului de a folosi apartamentul în discuție era justificată de necesitatea de a apăra ordinea juridică, și anume de a asigura respectarea prevederilor legale, printre care în special Legea nr. 5/1973, care prevedea încheierea în scris a unui contract de închiriere de locuință. Acesta adaugă că justul echilibru între interesele în cauză nu a fost afectat, din moment ce reclamantul nu a locuit niciodată în apartament și nici nu a plătit vreodată chirie.

41. Reclamantul se opune argumentelor Guvernului și arată că, în temeiul prevederilor din Codul civil, un contract de închiriere de locuință poate fi încheiat prin simplul acord de voință al părților, chiar și în lipsa unui înscris, acesta putând servi eventual ca probă, dar neavând influență asupra valabilității contractului de închiriere.

42. Curtea apreciază că anularea de către Curtea Supremă de Justiție a Deciziei definitive din data de 22 martie 2001, decizie ce confirmase existența în patrimoniul reclamantului a unei „creanțe” împotriva statului, constituie o ingerință în dreptul de proprietate al reclamantului.

43. Așadar, decizia Curții Supreme de Justiție a avut ca efect lipsirea reclamantului de bunul său, în sensul celei de-a doua teze a primului paragraf al art. 1 din Protocolul nr. 1.

44. O privire de proprietate ce intră sub incidența acestei a doua norme se poate justifica numai dacă se demonstrează, în special, că a intervenit pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege. Pe deasupra, orice ingerință în exercitarea dreptului de proprietate trebuie să respecte criteriul proporționalității (*Brumărescu*, citată anterior, §§ 73—74).

45. În speță, Curtea observă că Guvernul invocă o eroare de drept a instanțelor interne pentru a justifica ingerința în dreptul la respectarea bunurilor reclamantului. Or, având în vedere faptul că autoritățile locale au beneficiat de două căi de atac pentru a-și apăra poziția și a-și expune argumentele, Curtea

apreciază că, în ciuda marjei de apreciere de care dispune statul în materie, această pretinsă eroare nu poate fi suficientă pentru a justifica lipsirea de un bun dobândit în deplină legalitate în urma unui litigiu civil soluționat în mod definitiv (vezi, *mutatis mutandis*, S.C. *Mașinexportimport Industrial Group S.A.*, citată anterior, §6; *Konnerth împotriva României*, nr. 21.118/02, § 74, 12 octombrie 2006, și *Bartoș împotriva României*, nr. 12.050/02, § 56, 20 iulie 2006).

46. Mai mult, presupunând chiar să s-ar putea demonstra că privarea de proprietate a servit unei cauze de interes public, Curtea consideră că justul echilibru nu a fost menținut și că reclamantul a suportat o sarcină specială și exorbitantă, din moment ce a fost lipsit nu numai de dreptul de a folosi apartamentul, ci și de orice despăgubire sau măsură reparatorie

în acest sens (vezi, *mutatis mutandis*, *Brumărescu*, citată anterior, §§ 79—80).

47. Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1.

III. Asupra aplicării art. 41 din Convenție

48. Conform art. 41 din Convenție:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

49. Reclamantul nu a formulat nicio cerere în termenul acordat de Curte în acest scop.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă;
2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 6 § 1 din Convenție;
3. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 4 martie 2008, în aplicarea art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 324138